

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXIII. Quomodo Legatum cum literis misit, ad pacem componendam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

à capite exorsum, universam posthac A Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας διαδημοτή σύμπασαν Αἴγυπτόν τε καὶ Λιβύην, την τε καιαθεαίδα ήδη δὲ τὰς λοιπὰς ἐπειδή το ἐπαρχίας τε καὶ πόλεις, ὡς οὐκότινα τὰς τῶν ἐκκλησιῶν προσέδρες λόγοις διατίθενται. Καμένες, ἀλλὰ καὶ τὰ πλήθινα κατετέμοινται μὲν ὡς τάξιδες, τῶν δὲ θατέρων ἔπιπλον εἰς τοστούν διῆλασσεν αὐτοῖς τοις γνωμένων θέα, ὡς ηδη δὲ αὐτοῖς μεσοτοις αἵτιναν θεάτρους, τὰ σεμνὰ τὸν Θεόν σκαλίας τὴν αἰχθίνην χαράμενον κλέψει.

B

C A P U T L X I I .

De Ario & Melitianis.

E T hi quidem in ipfa urbe Alexandria de sublimissimis rebus pertinaciter dimicabant. Alii verò per totam Aegyptum & superiorem Thebaidem, ob controversiam quandam quæ prius commota fuerat, interim dissidebant; adeo ut ubique disceptæ essent Ecclesia. Cum autem Ecclesia corpus hujusmodi morbo laboraret, universa Libya simul etiam ægrotavit, & reliqua exterrarum provinciarum partes eodem morbo correpta sunt. Nam qui Alexandria erant, Legatos ad singularum Provinciarum Episcopos dirigebant. Iste vero in alterutram partem discissi, seditioni quoque adjungebantur.

C A P U T L X I I I .

Quomodo Legatum cum literis misit ad pacem componendam.

H Is auditis Imperator gravissimo dolore perculsus, eamque rem instar domesticæ calamitatis habendam ratus, confessim ex Dei cultoribus quos circa se habebat, quendam, quem ob modestiam fidei spectatum, & ob religionis confessionem superiori tempore præ cæteris nobilitatum esse cognoverat, Alexandriam dirigit, ut inter eos qui illuc dissidebant pacem componere: eidemque literas dat ad contentio- nis auctores, utiles in primis ac necessariae. Quæ cum illustre specimen exhibeant curæ ac sollicitudinis illius quam pro Ecclesiis Dei gerebat, non absurdum fuerit, huic de illo institute narrationi ipsas inscrere. Sunt autem ejusmodi.

Κ E F A L A I O N Ζ Β .

Περὶ τῆς αὐτῆς ἡ μαρτυρία.

O I μὲν δικαὶος καὶ αὐτὴν τὴν Αλεξανδρείαν νεανικῶς φεύγει τῶν ἀνωτάτων διεπιπλοῶν τοις δὲ αἱμφί πάσαν τὴν Αἴγυπτον καὶ οὐα Θηβαΐδα, προῦπονεμένης πολακεῖται. Στοθέσεως χάριν διεσαρίσθιον. οὐ πατέρα διηρῆμα τὰς ἐκκλησίας. Πέτροις δὲ ὀπώρων μαλαθρανταῖς κακωμένης, σύμπασα λέιψει νέκαριν. σωμενόστεροι καὶ τὰ λοιπά μεριταὶ ἐκτὸς ἐπαρχιῶν. οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς Αλεξανδρείας, διεπρεπεύοντο πρὸς τὰς καταπληκτικὰς Εποιόπτες οἱ δὲ εἰς θάτερον τηλικανά μέρος, τὸ μοιαστὸν ἐπωνύμου σάστιν.

Κ E F A L A I O N Ζ Γ .

Οπως πιεῖ εἴρηνος πέμψας Κατερίνη Θεοφάνη.

T Aῦτα δὲ πιθόμενοι οἱ βασιλεὺς καὶ ψυχὴν τοις εὐεργέτησι, συμφέρονταί τοι περιγράψειν θέμενοι, σύνθετον τὸν αἱμφί αὐτὸν θεοτεῖλαν, οὐ δὲ ηπειρονούσιον. Φρονιπίσεως διετῆ δεδοκιμασμένον αἱματηρωμένον ταῖς τοῦτος ἐνσέστιας μηλογίαις καὶ ταῖς εμπρεσταῖς λεοντίαις, βεβαῖον εἰπεῖν τοῖς καὶ τὴν Αλεξανδρείαν διεπιπλοῶν πεμπτεῖ γράμμα τὸν αἰγακατατονούσιον τοῖς τὸν ἐρεχθείας αἰτίοις Πατίθησον διεπιπλοῶν αὐτὸν ωνεισμα τοις εὐεργέτησι αἱμφί τον λαπτα Θεος καὶ δεμονίας, τῇ φεύγεισθαι φέρεσθαι προτικαλον, ἔχον τὰ τούτον τὸν τερπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ Δ .